

autor: [Daniel Březina \(Hi-Fi Voice\)](#) | 12.05.2016 |

+ 7 + 8

Already voted! You can vote again after 7 day(-s).

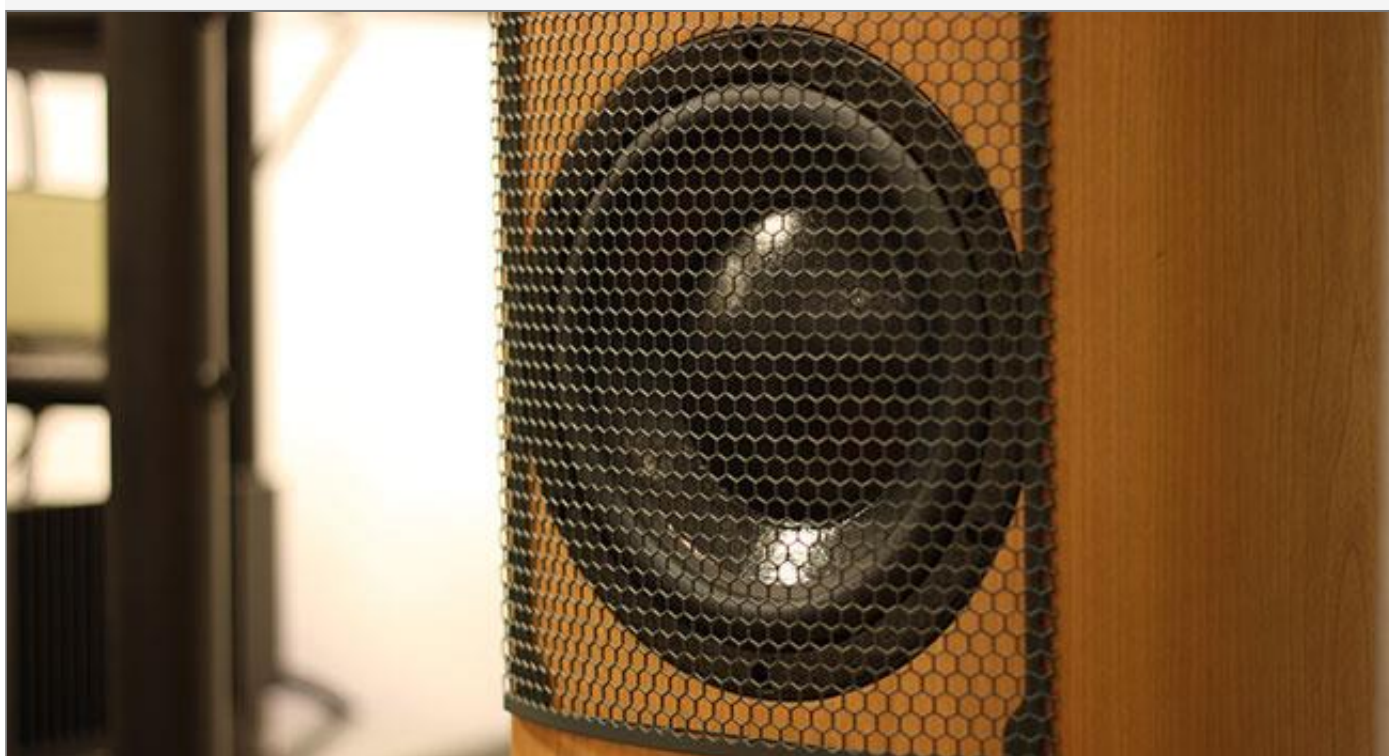

Britská firma Acoustic Transducer Company (známější jako ATC) si vydobyla renomé výrobou nejprve špičkových měničů pro profesionální nasazení, posléze pak výrobou kompletních reprosoustav a dnes má v portfoliu mimo jiné i řádku zesilovačů a aktivních provedení svých reprosoustav. Celkově patří výrobní katalog k nebývale širokým, my jsme měli možnost posлуchat sloupek SCM40, kralující nejzákladnější řadě pasivních reprosoustav pro domácí použití, která v relativně nedávné době prošla "civilizujícím" procesem, zejména co se týká zjemnění tvarů ozvučnic. Minulé generace SCM40 se totiž nezměnily v podstatě od svého uvedení v roce 1988.

Starší řady reprosoustav ATC totiž byly známé pro svůj fantasticky věrný zvuk, stejně jako pro svou věru studiově nepřikrášlenou estetiku krabic od levných bot (známější pod krásným eufemismem "britská krása"). Sloupek SCM40 má tvary podstatně modernější, alespoň na poměry tradičních ostrovních výrobců. Na rovnou čelní desku navazují pozvolna se zužující boční stěny, setkávající se opět u rovné úzké stěny zadní. Celá skříň pak stojí na masivním kovovém odlitku, kopírujícím tvar ozvučnice a zajišťujícím maximální stabilitu reprosoustav. To se hodí, protože skříň váží 31 kg při nijak dramatických rozměrech 98 x 26,5 x 30 cm (v x š x h), respektive 98 x 37 x 30,5 včetně podstavce.

Na čelní stěně najdete tři měniče, které může zakrýt poměrně řídká kovová mřížka, dodávající estetice punc techničnosti. V zadní stěně najdete pouze zapuštěnou plastovou vaničku, v níž jsou ve třech patrech směrem vzhůru natočené reproterminály - je jich celkem šest, takže každé pásmo může být po vzoru maximalistické studiové reprodukce být zesilováno samostatně.

Tím nejzásadnějším je ovšem osazení měniči, všechny pochází z prominentního "chovu" ATC a staví na dlouholeté profi tradici. O basy se stará reproduktor SCM25A SB50-164SC s membránou o průměru 16,4 cm s mohutnou středovou kopulkou a velkým závěsem. Membrána je z papírové drti, ručně lakovaná. Nejkritičtější střední pásmo řeší proslulá velká kopulka měkká kopulka s velkým vyklenutím, zapuštěná do výrazného zvukovodu. Právě tento reproduktor je "tajnou přísadou" zvuku ATC již od roku 1976 a jeho variaci

najdete i v těch nejvyšších firemních modelech. Atypicky je tu řešené i zavěšení, měkká membrána je ručně pokrývaná akrylem a má průměr 7,5 cm. O nejvyšší pásmo se stará měkká kopulka s průměrem 2,5 cm s polyesterovou membránou.

Jednoduchá výhybka rozděljuje pásma, tak jak je u třípásmovek ATC tradicí, na úrovních 380 a 3 500 Hz. Reprosoustavy mají velmi nízkou citlivost 85 dB / W / m a i když výrobce tvrdí, že mají rovnou impedanční křivku a není tak třeba vysokých proudových rezerv u zesilovače, budete potřebovat hodně Wattů na jejich rozhýbání. Z doporučeného rozsahu 75 - 300 Wattů výkonu bude jen dobře, čím blíží budete u svého zesilovače té vyšší hodnotě. Deklarovaná impedance činí 8 Ohm.

ATC udává frekvenční rozsah na tak velkou reprosoustavu konzervativních 48 - 22 000 Hz s tolerancí -6 dB a sladění obou reprosoustav v páru ve velmi přísné toleranci +/- 0,5 dB.

ATC SCM40 jsme poslouchali v prostorách dovozce společně se sestavou Quad Artera Play (CD a USB přehrávačem s regulací hlasitosti) a koncového zesilovače Pass X350.8, propojeno bylo kabeláží KrautWire. Ke srovnání byly zejména Quad ESL2805.

SCM40 jsou už dostatečně velké (i drahé), aby se do nich "vešel" i velký kontrabas, Hadenova "Moonlight" ("Nocturne" | 2001 | Gitanes | 013 611-2) ale hloubkou basu nepůsobila úplně oslnivě. Alespoň v první chvíli. Čím víc ale posloucháte, tím víc se ale ukazuje, že kontrabas je jednoduše jen dokonale čistý a přesný, suchý a fantasticky precizně definovaný. Proto působí méně objemně, než na drtivě většině jiných reprosoustav. Jakmile ale dojde na hluboké brnknutí, pocítíte i na vzdálenost tří metrů jasný, intenzivní impuls a důraz, kontrabas sice možná nemá úplně perfektní váhu (na to ozvučnici jednoduše schází litry), ale zato je luxusně kontrolovaný a energický.

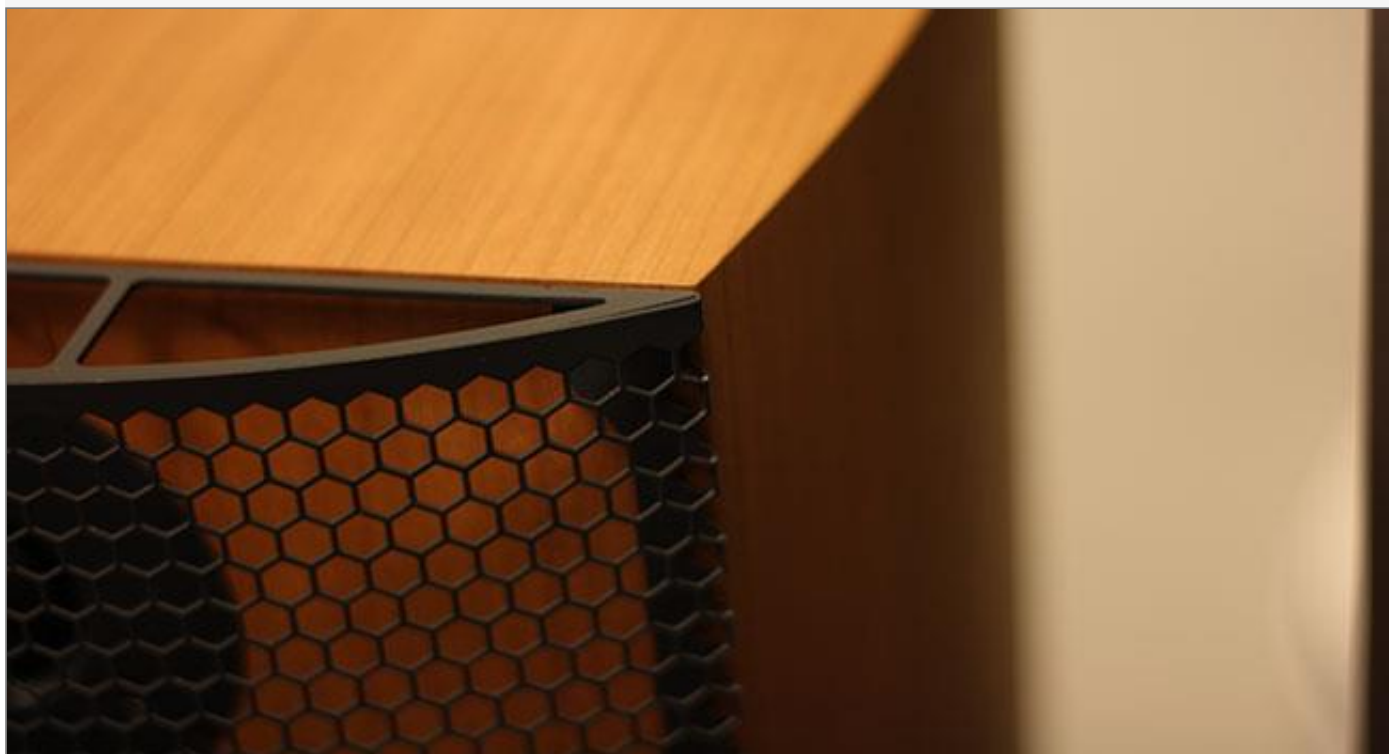

Teprve ale podání středního pásma, konkrétně hlasů, je ale tím, co audiofilům zvedne chloupky po celém těle a i pevné muže dožene k slzám (nadšení pochopitelně). Vince Jones ve své "This is the woman" ("Moving through taboos" | 2004 | Universal | VJ 356N) jako kdyby skutečně byl v poslechovém prostoru, jeho hlas byl úžasně konkrétní, zaostřený a naprosto čistý. A ta plasticita, prokreslení, těch detailů, úplně ho fyzicky cítíte poblíž sebe. Hlas je naprosto samozřejmý, dokonce tak samozřejmý, že to zprvu až trochu zaskočí, tak neefektní a vlastně obyčejný je. Přednes středního pásma je úžasně transparentní, čistý a jasný.

V "Question and Answer" z "Like Minds" Garyho Burtona (2003 | Concord | SACD-1029-6) dokázal tweeter bez obtíží rozlišit jemňoučké rozdíly stejných not, hraných hutnější, plnější kytarou a jiskrnějším, lehčím vibrafonem. Podání bylo vlastně opět věcně obyčejné, prokreslení je vynikající. Tóny jsou "při zemi", nijak

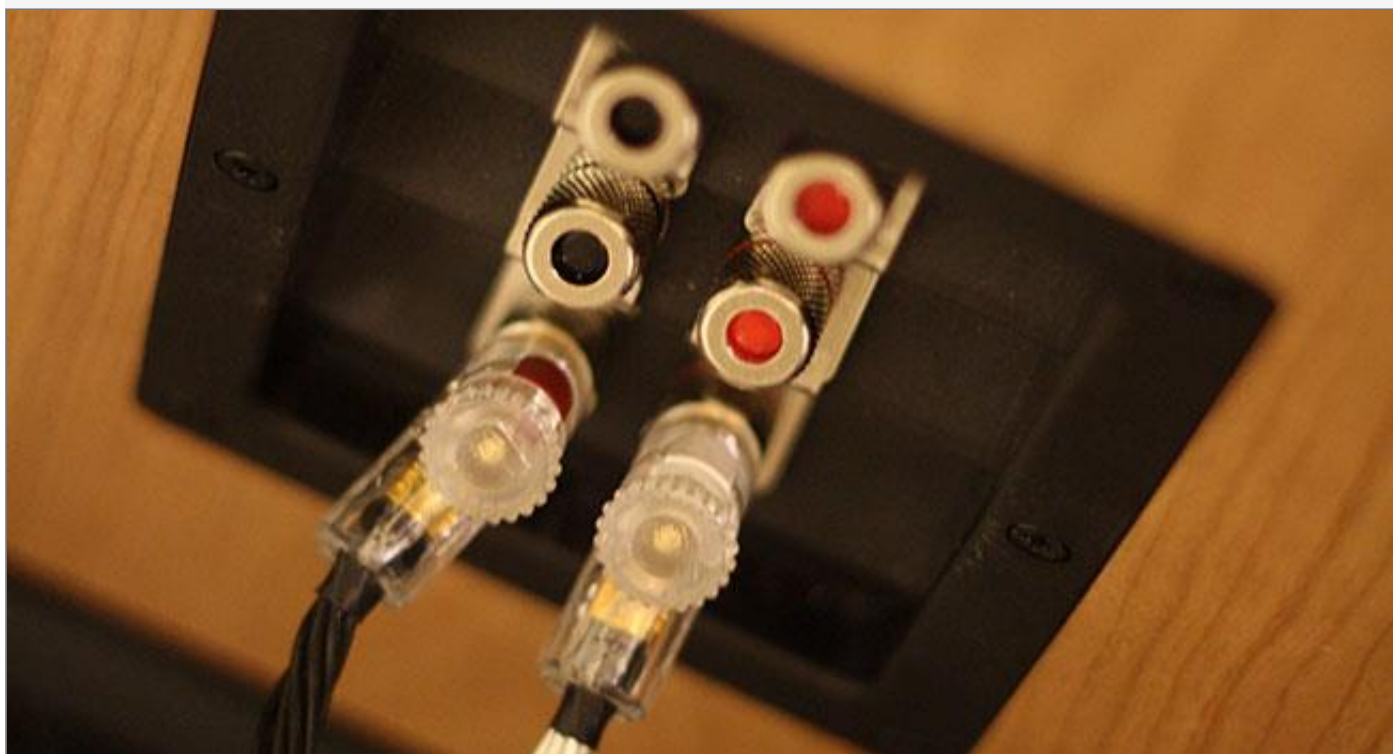
efektní, naprosto čisté, perfektně spojené se zbytkem pásma a konkrétní, zároveň však neútočné, ale ani jakkoliv zjemnělé. Objemově jsou všechna pásma vzorně vyrovnaná, integrovaná a přirozeně podaná.

Ačkoliv mají SCM40 své limity vzhledem k rozměrům, už i klavír v Dvořákově "Klavírním triu op. 90" v podání Orbis Trio (2016 | Xavian | AS 743-2) se pocitově téměř "vešel". Každý stisk klávesy měl důraz a energii, ačkoliv trochu "těla" stále scházelo, bylo cítit rezonance velkého těla. Oboje smyčce pak ale byly báječně živé, jejich zvuk plynulý a energický, sytý. Byla cítit velká rezerva a schopnost ustát v klidu a s neměnnou pevností a konkrétností i velkou hlasitost, velkou dynamickou zátěž, zvuk byl rychlý a přesný. Konkrétnost a impuls zůstávají citelné, ani pevnost se nemění se vzrůstající a klesající hlasitostí, čitelnost je skvělá už od opravdu tichoučké hlasitosti.

Definice a rozlišení pak ukazují, proč ATC používá tolik muzikantů a nahrávacích studií v roli hlavních monitorů. Basová linka v "Toujours" od Saby ("Collected_01" | 2015 | Naim | naimcd215) byla mohutná, fyzicky pumpující a rozhýbající bránici, srozumitelnost hlasu i přes záměrné zkreslení a přítomnost dvou masivně zkreslených kytarových linek byla naprosto jednoduchá, jeden každý tón je precizně artikulovaný, zvládnutý a umístěný v čase i prostoru přesně tam, kde má být. Vše drží pohromadě, je skvěle organizované a čisté jako sklo. ATC SCM40 vám otevrou dveře k dokonalému prozkoumání nahrávky, perfektně jí rozvrství a udrží pozornost a kontrolu nad jednou každou linkou zvlášť.

Hudební scéna v Ellingtonově "Warm Valley" ("Money Jungle" | 2002 | Blue Note | 7243 5 38227 2 9) byla položená směrem za reprosoustavy, oproštěná od korpusů ozvučnice, jednoduše a lehce se rozprostírající mezi nimi, skrz ně v pravolevém i předozadním směru. Obraz je transparentní, konkrétní, je tu cítit vzduch a dokonalé kontury nástrojů, ty mají mezi sebou spoustu prostoru a sedí na svých místech jako přikované. Při tom všem nejsou ATC tak prostorově efektní jako třeba některé špičkové modely KEFu nebo Audio Physics ve smyslu citelného vzduchu, přesto mají prostor jaksí naprosto přirozený, dokonce i nástroje už působí poročně blízko realistické velikosti.

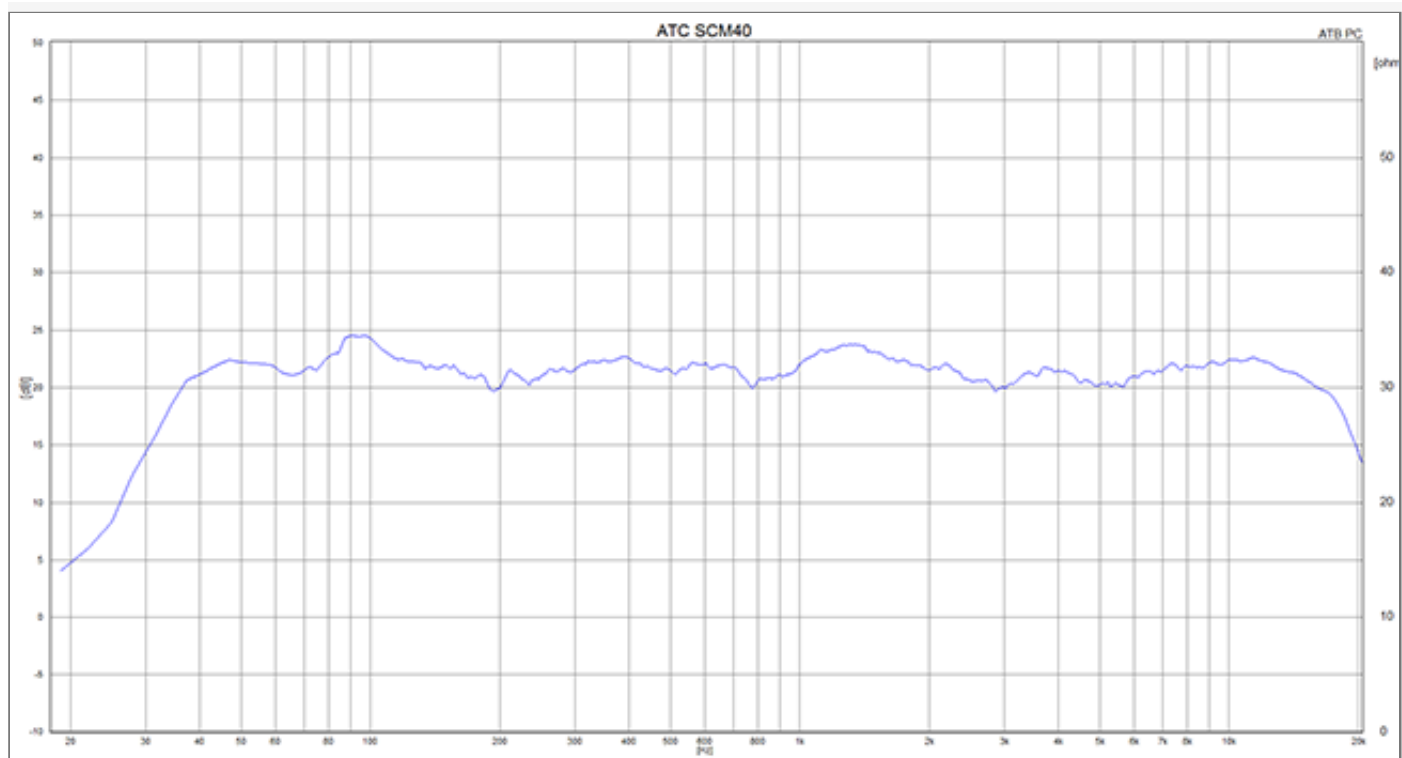
Ačkoliv jsou ATC SCM40 přísně konkrétní, věcně přirozené a maximálně autoritativní a kontrolované, je v nich přeci jen i špetka muzikálnosti, která je odděluje do čistě technických studiových nástrojů pro dokonalou analýzu zvuku - SCM40 totiž umí hudbou i bavit a dokážou být i dostatečně tolerantní, aby ani poněkud špatná nahrávka nebyla vysloveně nesnesitelná. Třeba taková "Ashes to Ashes" od Faith No More ("The Very Best Definitive Ultimate Greatest Hits Collection" | 2009 | Rhino | 5186544012) byla jasně dynamicky limitovaná, až plochá, stejně jako ATC celkem nekompromisně ukázaly plechový, ostrý zvuk činelů, dokázaly to ale bez pocitu vyslovené neposlouchatelnosti a vzbuzování nutkání snížit hlasitost. SCM40 naopak skvěle podtrhly energickou nadupanost skladby, jadrná a pevná bicí, říznou kytaru i vokál Mika Pattona s jeho osobitým nadhledem. Důraz, rytmus a perfektní kontrola nakonec zvítězí nad zvukovými nečistotami a vy si tak můžete užít rockový nářez.

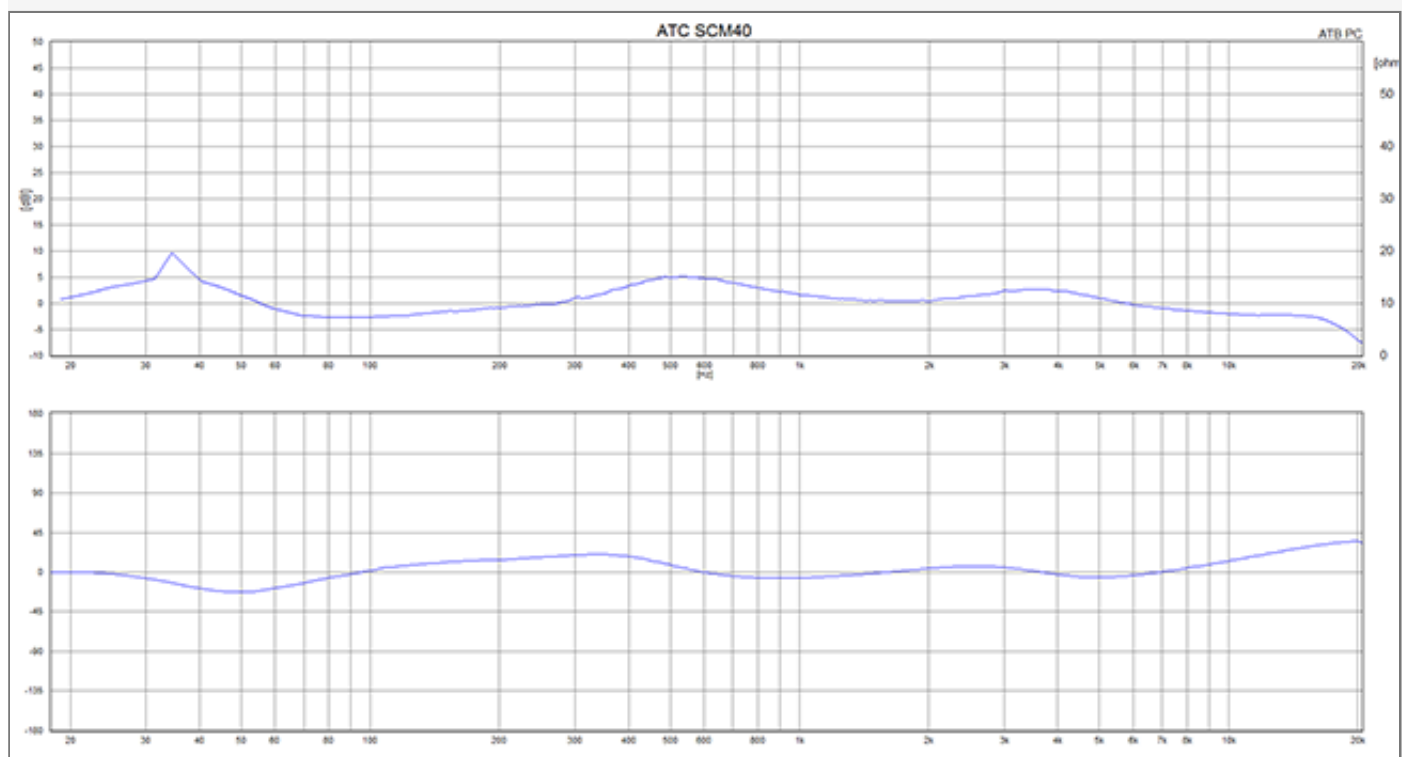
ATC SCM40 nejsou žádné krasavice, žádné ozdoby interiéru, ale už (naštěstí na rozdíl od mnoha jiných britských výrobků) ani nebudete při jejich poslouchání toužit po pásce přes oči. Ozvučnice je pěkně vyrobená, přitom ještě dostatečně kompaktní, aby se vtěsnala i do průměrně velkého prostoru. Co je ale nejlepší, to je zvuk. Samozřejmý, přirozený, bez příkras, bez efektů, jdoucí až na dřevň nahrávky, odhalující, konkrétní, energický a pevný jako skála, každým coulem profesionální a strhující rytmicky, draždem i důrazem. V podstatě jediným záporem tak zůstávají až neuvěřitelné nároky na zesilovače - proudem a Watty tady rozhodně nešetřete, pokud dokážete zajistit i tři koncové stupně adekvátních kvalit, ATC SCM40 vás odmění a v podstatě "unesou" i elektroniku z podstatně vyšší kategorie, než by napovídala jejich cena. Čtyřicítky budou hrát právě tak, jak dobře je "nakrmíte".

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo ze vzdálenosti 1 m ve výšce mezi tweeterem a středotónovým měničem, v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy 25 metrů čtverečních. Prostor je standardně zatlumen, ovšem bez rozsáhlých akustických úprav, a proto jsou naměřené hodnoty interpretovatelné jako 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 - 200 Hz ovlivněné akustickými parametry prostoru. Měřeno bylo pomocí software ATB PC Pro vždy v pěti cyklech (kvůli rušení z exteriéru), vybrána byla střední křivka. Všechna měření probíhala na zmíněné poslechové sestavě s vždy stejně nastavenou úrovní hlasitosti. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním.

Na to, že stály SCM40 v nijak zvlášť akusticky upravovaném prostoru, mají úžasně vyrovnanou frekvenční odezvu a výborně navázaná pásma. Slibovaný nástup 48 Hz je hodně konzervativní, v daném prostoru začínala naměřená reprodukce pohodlně pod hladinou 40 Hz.

Slibovaná plochá impedanční charakteristika zase TAK úplně plochá není, je nicméně prostá nepřijemných přechodů a zátěž pro zesilovač nebude nijak dramatická, tak jak tomu napovídá i téměř perfektní průběh elektrické fáze. Snad jen propad v impedanci na úrovni 18 - 20 kHz působí maličko zvláštně.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ [< 20m2] [+/-] | STŘEDNÍ [> 20m2 / < 40m2] [✓] | VELKÁ (> 40m2) [✓]

Kč 139 990,-

KLADY

- + úchvatně transparentní
- + suché, čisté, přesné, rychlé
- + skvělé rozlišení, zejména ve středech
- + autorita, důraz a kontrola
- + dynamika

ZÁPORY

- zvuk je přeci jen hodně suchý a přísný
- jsou extrémně náročné na proudovou kapacitu zesilovače